

הגל הציוני: ישראלים שאינם גדות מספרים על עבודתם ב"וונדר וומן"

timeout.co.il/הישראלים-מאחורי-וונדר-וומן

מאת ניו יורק ואמיר בוגן

8 ביוני 2017

רוב הישראלים שעפים על הצלחתה ההוליוודית של גל גדות לא יודעים שמאחורי הקלעים של "וונדר וומן" נתנו עבודה עוד שלושה ישראלים נוספים. הם בנו גל גדות דיגיטלית ואפילו הגניבו פנימה כמה בניינים מירושלים

וונדר וומן היא גל גדות – ואם נודה על האמת, גל גדות היא וונדר וומן. עכשיו כבר אפשר לקבוע באופן כמעט מוחלט שגדות היא הסחורה הכי חמה שיצאה מישראל להוליווד מאז ומעולם, כשאלפני האחים וורנר שברו סוף סוף את קללת המבקרים על הסרטים הקודמים שלהם: לעומת "באטמן נגד סופרמן" ו"חוליית המתאבדים" שנקטלו באכזריות (אבל בכל זאת מכרו כמות יפה של כרטיסים), ההימור של המפיקים על הישראלית האלמונית השתלם. הסרט גם כבר הרוויח 223 מיליון דולר ברחבי העולם (כ-100 מיליון מהם בסוף השבוע הראשון בארצות הברית בלבד) וגם התגובות אליו הן חיוביות, ודאי בהשוואה לקודמיו.

עם זאת גדות היא לא הישראלית היחידה ששותפה להפקה העצומה הזאת, שעלתה על פי ההערכות כ-100 מיליון דולר. אחרי שגדות גמרה להקריא דיאלוגים, לרוץ, לקפוץ וללכת מכות באתרי הצילומים בבריטניה ובאיטליה, היא עברה לאחריותם של אנשי הפוסט פרודקשן. כל כך הרבה כאלה עבדו על האפקטים הדיגיטליים המורכבים בדרך לתוצאה הסופית על המסך, ובהם שלושה ישראלים: עודד גרנות, אלון זסלבסקי וקובי מולדבסקי. לשלושתם יש חלק בבריאת העולם המופלא של הסרט וגם בעיצוב דמותה של וונדר וומן עצמה. גדות רגילה לריטוש פוטושופ בצילומי אופנה, אבל בהוליווד מדובר בתהליך מסובך קצת יותר.

"הפרויקט הזה לא היה מורכב מדי", מספר גרנות בן ה-36, שמעיד שהפרויקט האחרון שלו – "המומיה" בכיכובו של טום קרוז – היה מסובך בהרבה. "זה כן היה מיוחד בשבילי לעבוד על הסרט, בגלל גל גדות. שמחתי לצפות בה. כשאתה רואה כמה עבודה היא השקיעה גם מעבר לשיט בגרסתו הסופית, אי אפשר לא להעריך את מה שהיא השיגה בשתי ידיה".

גרנות, שגדל בחיפה, חי ועובד בוונקובר שבקנדה – לשם הגיע לצורך לימודי אפקטים מיוחדים (אחרי שנואש מלימודי הקולנוע ועוד לפני כן מהמשך מורשת הוריו האדריכלים). אחרי התנסות מוצלחת בעבודה בקומדיה הפרהיסטורית "השנה הגדולה" בכיכובו של ג'ק בלאק (2011), התחילו הפרויקטים לזרום ובגדול: "חיי פיי" של אנג'לי, "קצה המחר" עם טום קרוז, "הריאיון" עם סת' רוגן וג'יימס פרנקו, "מהיר ועצבני 7", "חיות הפלא והיכן למצוא אותן" וגם פרק אחד של "משחקי הכס" – כל אלו הם רק כמה מהלהיטים שבהם לקח חלק.

"אני קומפוזיטור", הוא מסביר, "העבודה שלי היא למעשה לחבר את כל האלמנטים שצולמו – למשל על מסך ירוק, או כאלו שנוצרו במחשב – לשוט אחד שייראה אמין. אני האחרון בשרשרת, ואני מייצר את השוט הסופי שהצופים רואים על המסך. נוסף על כך אני סוג של פותר הבעיות בסרט. כל מה שלא עובד – בתלת ממד או בצילום המקורי – אני מתקן".

ב"וונדר וומן" גרנות היה אמון על כמה מהסיקוונסים, בעיקר אלו המתרחשים באי תמיסקרה – מולדתן של האמזונות ונוף ילדותה של דיאנה. על פי המיתולוגיה של DC קומיקס, אלי יוון יצרו את חבל ארץ הקסום הזה במנותק מהעולם האמיתי. בסרט בראו אותו אנשי האפקטים ובהם מולדבסקי, שהוא צייר מט (Mette Painter).

"אני אחראי על שוטים שאי אפשר לצלם בעולם האמיתי, כמו חניה בתל אביב". עודד גרנות וקובי מולדבסקי

"התפקיד שלי הוא לבנות ולצייר בעזרת כלים של דו ממד ושל תלת ממד סביבות פוטו-ריאליסטיות שלא קיימות במציאות או שאי אפשר היה לצלם אותן בעולם אמיתי", מסביר מולדבסקי, "לצורך העניין – אם יש בסרט שוט של ניו יורק של שנות ה-20 או של בסיס על מאדים או של חניה פנויה ברחוב בלפור בתל אביב – רוב הסיכויים שזה יהיה בתחום האחריות שלי".

מאחורי מולדבסקי בן ה-36 מתל אביב – עוד בוגר גאה של בית הספר בוונקובר – עבודות על "צלף אמריקאי", "סאלי – נס על ההדסון" של קלינט איסטווד, "ספקטר" מסדרת ג'יימס בונד, "מכסחות השדים", "מהיר ועצבני 8" ועוד. ב"וונדר וומן" הופקד בעיקר על הסיקוונס של האי תמיסקרה, שצולם ברובו באיטליה ואחר כך שוגר אל מולדבסקי להמשך טיפול. "הייתי צריך ליצור קונספט לאי עצמו ואחר כך להפוך אותו לריאליסטי. זה מאתגר מאוד, כי בעצם אף אחד לא יודע איך נראה אי של אמזונות 'במציאות'", הוא מסביר, "עבדתי גם על העיר של האמזונות. אף שלא מזהים זאת באופן ודאי, היא מורכבת בחלקה מבניינים שלקחתי מירושלים וגם מראש העין (שהיא במקרה גם עיר הולדתה של גל גדות – א"ב)".

גרנות, שהשתלב בתהליך בהמשך מעמדת הקומפוזיטור, מספר כיצד התבקש להלחים את נופי דרום איטליה מהמציאות לנופים הבדיוניים של תמיסקירה. "העבודה כללה הוספה של מבנים, מפלים, איים והרים, וכן מחיקה של פעמונים על דלתות הבתים כדי שיהיו דומים לסביבה של וונדר וומן", הוא אומר. משימה נוספת ומאתגרת אף יותר היא בסיקוונס ניסוי הגז של ד"ר פויזן המרשעת (אלנה אנאיה הספרדייה). "היו לי כמה שוטים מאתגרים שלקחו חודשים רבים", הוא מספר.

ומה עם וונדר וומן עצמה? פה נכנס לפריים אלון זסלבסקי בן ה-41 מנס ציונה, שהתמקם גם הוא בוונקובר אחרי נדודים ברחבי העולם בעקבות פרויקטים מסקרנים כמו "מטריקס: רבולושן", "קפטן אמריקה: חייל החורף", "באטמן נגד סופרמן" ו"מואנה". כבונה ריגים (rigging) הוא מתקין גופים תלת ממדיים כגון דמויות, מפלצות, כלי רכב – ומפיה בהם חיים על המסך. הוא גם מתמחה באפקטים לדמויות, ובאחריותו ליצור תנועה דינמית שאינה קשורה לאנימציה, כגון התנופפות בגדים, תנועת שרירים, שומן או פרווה. "היומיום שלי מתחלק בין בנייה והכנה של דמויות לקראת סימולציות בד או שיער, ובין עבודה על השוטים עצמם, עריכת הסימולציות ויצירת אפקטים לשוטים לסרט", הוא מסביר.

מטבע הדברים רוב העבודה של זסלבסקי הוקדשה לגל גדות – גופה, שיערה ומלבושיה על המסך. "כל שוט של גל גדות בתמיסקירה עבר דרכי", הוא מספר, "ביצעתי סימולציות לכל שוט שבו היא מטפסת או קופצת". העבודה המאמצת בפוסט פרודקשן חושפת פן פחות מוכר בעבודה על הפקות אקשן, גיבורי על ומדע בדיוני בהוליווד, כולל דמותה של "וונדר וומן". גדות מככבת בתפקיד הראשי ויש לה גם כפילה בשר ודם לפעולות מסוכנים על סט הצילומים, אבל בדרך למסך הגדול מתווספים הרבה מאוד אלמנטים באנימציה ובאפקטים ממוחשבים – בהן גם כפילה וירטואלית של גדות. היא דומה לה אבל דיגיטלית לחלוטין.

"בכל שוט שבו גל מרחפת באוויר היא הוחלפה בגרסה דיגיטלית של עצמה, ובסצנות אקשן אחרות היא עברה עיבוד באנימציה. התפקיד שלי היה להפוך את זה לאמין ושוטף", מספר זסלבסקי ומדגים כמה גרסאות לוונדר וומן יש בסצנת אקשן אחת, "הפעלולנית הכפילה של גל החליפה אותה בסצנות קרב, וכדי לשמור על הרצף של הדמות היינו צריכים לדגום את תנועות הגוף שלה כדי שנוכל לשכפל אותן על המסך. בהמשך האנימטורים יוצרים העתק דיגיטלי של פניה של גל, שאני הלחמתי לצוואר שלה. בסיום התהליך משלב מחלקת הקומפוזיטינג את הפרצוף הממוחשב אל תוך השוט המקורי".

מובן שגם לאחר שבועות ארוכים ומאמצים של עבודה על כל שוט ושוט מול המחשב, יש תמיד שינויים שצריכים להתבצע בדרך לתוצאה הסופית, וכך גם במקרה של גדות שהייתה צריכה לעבור ריטוש מדי פעם. כך למשל עברה הדמות שלה שדרוגים קוסמטיים שונים בדיעבד, כמו למשל הסרת שומה באחת הסצנות. הליך כירורגי מוצלח נוסף שביצע בגדות אירע בתוך הגלויה בשחור-לבן, האותנטית כביכול, של וונדר וומן ממלחמת העולם הראשונה: "התקבל אפקט של פנס בעין שמאל של גל בתוך הגלויה, אז לקחת את עין ימין שלה, הפכתי אותה ושיבצתי בתור עין שמאל".

העבודה המאומצת ורבת השכבות על הייצוג של גדות בסרט אמורה להעניק לה תחושה של אמינות, אבל עם כל הכוונות הטובות תמיד יש קנטרנים חדי עין במיוחד שמוציאים סיבה להתלונן. כך למשל במקרה של פרשת בית השחי של וונדר וומן שהבזיק לרגע באחד הטריילרים ונראה מולבן ומטושטש. רחש בחש ברשתות החברתיות הציף טענות בסגנון "את כל האפקטים הממוחשבים בטריילר הקדישו להסתרת שיער בית השחי של וונדר וומן". בטריילר מאוחר יותר צץ בית השחי שוב – הפעם בגוון טבעי יותר. "בתהליך העבודה שוטים יוצאים לטריילר כשהם לא גמורים והעבודה ממשיכה עליהם עד היום האחרון של הסרט. סביר להניח שאף אחד לא חשב שזה יעורר כזאת תשומת לב", אומר גרנות, "התיקון לזה זריז ותכלס בית השחי שלה נפלא, לאנשים יש יותר מדי זמן פנוי לשטויות". זסלבסקי מוסיף: "זו דוגמה נוספת למוסר הכפול שנשים נאלצות לסבול ביומיום. מדוע אף אחד לא מציין את השרירים המזויפים או את הבליטות המוגזמות בחליפות גיבורי העל הגבריים?".

זסלבסקי – שמאחוריו ניסיון רב בעבודה על להיטי גיבורי על מבית DC קומיקס וגם במארוול – מודה שגם אם לא כל הקטעים שאליהם נחשף ב"וונדר וומן" הרשימו אותו, זה לא גרע מהעבודה על הפרויקט. "להרגשתי הסרט הזה פחות אפל ויותר קליל מהסרטים האחרים של DC קומיקס, ואולי זה יעזור בקופות", הוא אומר, "ללא ספק 'וונדר וומן' נמצא בשלישייה המובילה של סרטים שנהייתי לעבוד בהם. כישראלי היה לי חשוב להשתבץ לפרויקט הזה, שהוא הראשון של גל גדות כוונדר וומן בתפקיד הראשי. שנית, היה לי תפקיד מפתח שכלל תחומי אחריות רבים ואתגר גדול. חוץ מזה היה תענוג צרוף לבהות בנשים יפות על מסך המחשב שלי במשך שישה חודשים".

ומה עם עבודה בישראל? לכאורה הפקות דלי תקציב של הקולנוע המקומי קטנות על אנשי האפקטים הללו ולא חסרה להם עבודה. למרות זאת תרם גרנות מכישוריו לסרט הזומבים "בשר תותחים" של איתן גפני ול"אבוללה" של יוני גבע. "הייתי שמח לעבוד על יותר סרטים ישראליים, כי זה כיף לראות אותם מצליחים, ובאופן אישי יש יותר חופש יצירתי מאשר בהפקות הוליוודיות, שבהן אתה מרגיש הרבה פעמים כמו טכנאי. מצד שני, באמריקה הכל מובנה וברור וקשה לעבוד בבלגן התמידי שנקרא ישראל. יש בארץ המון אנשים מוכשרים אבל אין את הבסיס שמאפשר לפרויקט בסדר הגודל הזה להתקיים. אין הבנה מהי בקרת איכות, הכל נעשה בזול ובמהירות האפשרית. בהוליווד אין כמעט כולבויניקים".